

УДК 347.73

М.М. БЛІХАР, канд. екон. наук, Навчально-науковий інститут права та психології Національного університету «Львівська політехніка»

ОБ'ЄКТ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ БЮДЖЕТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Ключові слова: бюджетні правовідносини, бюджетні інвестиції, інвестиційні ресурси, бюджетне інвестування, публічні фінанси, фінансово-інвестиційні правовідносини

У сучасних умовах господарювання доцільним є детальне з'ясування правової природи об'єктів бюджетної інвестиційної діяльності, адже цілком безпідставно недооцінюється роль і значення бюджетних інвестицій як одного з визнаних в економічно розвинених країнах світу інструментів державного управління економікою.

Загальновідомо, що сьогодні регулювання бюджетного інвестування у фінансовому законодавстві здійснюється лише загалом, що певною мірою можна пояснити відсутністю комплексного погляду на проблеми функціонування системи бюджетного інвестування та її правової основи, тривалим нерозумінням сутності публічних інвестиційних правовідносин. Окрім того, саме бюджетні інвестиції мають забезпечувати здатність держави встановлювати й виконувати завдання, спрямовані на забезпечення стратегічних орієнтирів соціально-економічного розвитку, а також покликані нейтралізувати ймовірні загрози економічній безпеці країни із застосуванням важелів, властивих ринковій економіці.

Вагомий внесок до дослідження теоретичних основ бюджетних правовідносин зробили такі науковці: О.А. Музика-Стефанчук, М.П. Кучерявенко, О.О. Дмитрик, А.С. Нестеренко, В.Д. Чернадчук, А.А. Нечай, Н.Я. Якимчук, Ю.А. Крохина, Н.А. Сатарова, О.А. Кузьменко, Г.В. Россіхіна та інші. Попри суттєві напрацювання у сфері державного регулювання інвестиційної діяльності, усе ще зали-

шається невирішеною низка проблем, які потребують теоретичного обґрунтування, перед усім що стосується регулювання бюджетних інвестицій. З огляду на це, мета статті полягає в обґрунтуванні сутності об'єкта інвестиційного регулювання під час здійснення бюджетної діяльності. Новизна роботи міститься в авторському визначенні бюджетних інвестицій та сформуванні характерних ознак бюджетних інвестицій, розкритті особливостей об'єктного складу бюджетної інвестиційної діяльності.

Важливим елементом бюджетних правовідносин є їхній об'єкт. Оцінка сучасних підходів до визначення сутності об'єкта бюджетних правовідносин спонукає до думки, що це поняття досліджується в численних наукових працях, а відтак є чимало його трактувань. Крім того, аналіз сучасної правової літератури сприяє висновку про причинний зв'язок між поглядами на сутність об'єкта правовідносин і прихильністю того чи іншого дослідника до певної концепції. Наприклад, у представників класичної моністичної концепції превалює розуміння єдності об'єкта правовідносин (об'єкт – те, на що спрямовані правовідносини, а саме – поведінку суб'єктів). Інші вчені об'єктом правовідносин визнають те, на що спрямовані суб'єктивні права та обов'язки учасників [1, с.35]. Представники ж класичної плюралістичної концепції визнають множинність об'єктів правовідносин, розуміючи об'єкт як усе те, з приводу чого виникли правовідносини: поведінка людей, результати дій та бездіяльності, матеріальні цінності, речі, нематеріальні блага. Звісно, такий плюралізм думок серед науковців не сприяє уніфікованому розумінню об'єкта бюджетних правовідносин, а багатоаспектність сприйняття цього правового явища перешкоджає однозначному вирішенню проблемних питань, пов'язаних із визначенням його правового режиму.

Об'єктом фінансових правовідносин, що є видовим до об'єкта правовідносин, визначають: 1) фонди коштів, що формуються, розподіляються та використовуються внаслідок реалізації суб'єктивних прав фінансово-

кредитних і юридичних обов'язків іншої сторони фінансових правовідносин; 2) те, з приводу чого спершу виникають і розвиваються правовідносини [2, с.70].

Відтак об'єктом бюджетних правовідносин можуть бути й матеріальні цінності, адже у бюджетному законодавстві передбачена можливість закупівлі товарів, здійснення робіт й отримання послуг, які фінансуються за рахунок бюджетних коштів. Тому слушна позиція тих дослідників, які вважають, що об'єктом бюджетних правовідносин у всіх випадках є те, на що спрямовується поведінка їх суб'єктів. Йдеться про кошти (матеріальне благо), які акумулюються в бюджетах, розподіляються та використовуються [3, с.87; 4, с.61].

Найбільш обґрунтованою нам видається позиція В.Д. Чернадчука, який об'єктами бюджетних правовідносин називає матеріальну й нематеріальну субстанції, у результаті дій яких виникає правовий зв'язок між суб'єктами бюджетних правовідносин, детермінований публічними інтересами бюджетного фінансування визнаних публічних потреб у межах їх бюджетної правосуб'єктності [5, с.84]. Дослідник виокремлює такі об'єкти бюджетних правовідносин: 1) загальний (бюджетні кошти, з приводу яких виникає правовий зв'язок між суб'єктами бюджетних правовідносин); 2) спеціальний (характерний лише для певних видів бюджетних правовідносин), до якого учений відносить закон про державний бюджет, звіт про виконання бюджету, рішення про місцевий бюджет, доходи та видатки тощо [5, с.84–85]; 3) первинний (матеріальний або нематеріальний результат дії, з приводу якого виникає правовий зв'язок між суб'єктами бюджетних правовідносин) [6, с.15].

Попри те, в правовій літературі є й інші підходи, які заслуговують на науковий інтерес, О.А. Кузьменко вважає, що загальним об'єктом бюджетних правовідносин є централізовані державні та місцеві фонди коштів – державний і місцеві бюджети. Водночас, на її думку, загальним об'єктом міжбюджетних правовідносин є взаємодія, взаємозв'язки між бюджетами в особі суб'єктів міжбюджетних правовідносин у межах їх правосуб'єктності,

що мають передбачені правовими нормами конкретні форми та детерміновані інтересами забезпечення публічних потреб як на державному, так і на місцевому рівнях. А видові об'єкти міжбюджетних правовідносин, на думку О.А. Кузьменко, властиві окремим напрямкам-видам цих відносин. А це: передача державою права на здійснення видатків; розмежування видатків між бюджетами; розрахунок видатків, що враховуються та не враховуються у визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів; міжбюджетні трансферти тощо [7, с.402].

У контексті дослідження вказаної проблематики варто також зазначити, що наука фінансового та бюджетного права поруч із об'єктами бюджетних правовідносин розглядає об'єкти бюджетної діяльності. Об'єктами бюджетної діяльності науковці вважають: відповідні централізовані фонди коштів і бюджетний устрій держави (для бюджетної діяльності держави), бюджет відповідного муніципального утворення, його бюджетний устрій і бюджетний процес [8, с.62, 301]. Погоджуємось із критичними зауваженнями О.А. Музики-Стефанчук про те, що названі об'єкти поглинаються об'єктами бюджетних правовідносин, а тому: 1) об'єктами бюджетної діяльності органів місцевого самоврядування є бюджетні кошти, бюджети; 2) для держави об'єктами бюджетної діяльності є бюджетна система та бюджетний устрій [2, с.76–77].

Зважаючи на викладене, можна стверджувати, що бюджетна діяльність зумовлена об'єктивною необхідністю наявності в розпорядженні органів державної влади бюджетів і систематизацією останніх.

Відтак розкриємо особливості об'єктного складу бюджетної інвестиційної діяльності, спираючись на обґрунтовану тезу, що об'єктом інвестиційної діяльності держави як публічно-правового інституту є фінанси держави, які спрямовуються на інвестиції. Іншими словами, намагатимемося розкрити законодавчо регламентований порядок практичних дій держави як інвестора.

Згідно цілком слушної позиції Т.Г. Затонацької, бюджетний механізм регулювання інвестиційних процесів охоплює важелі прямої

дії, такі як бюджетні інвестиції, і непрямого впливу – податкові та інші форми бюджетних важелів [9, с.3–6]. Попри те, що однозначних оцінок впливу бюджетних інвестицій на розвиток економіки окремих регіонів чи загалом держави в економічній літературі немає, ніхто не заперечує їх вплив на вітчизняні інвестиційні відносини. Наприклад, В.М. Федосов вважає, що бюджетні інвестиції є ліками для економіки, особливо під час кризових явищ, коли знижується ділова активність приватних інвесторів через високий ризик втрати коштів чи їх знецінення. Тому, на думку дослідника, бюджетні інвестиції сприяють розвитку економіки, розширюють попит, відтак – стимулюють економіку [10, с.205].

Проте, з бюджетними інвестиціями в Україні не все так просто, адже є багато прикладів державних інвестиційних проектів, які не те що сприяють економічному зростанню, а навіть навпаки – стають символом корупції та неефективності дій уряду.

Отож, найперше треба детально вивчити пряму участь держави в інвестиційному процесі через розкриття сутності поняття «бюджетні інвестиції».

На думку Т.Г. Затонацької, особливості, притаманні бюджетним інвестиціям, зумовлені, по-перше, особливостями коштів, за рахунок яких здійснюється фінансування бюджетних інвестицій, і, по-друге, особливостями правового статусу учасників громадських відносин із надання інвестицій коштів бюджетів, які, своєю чергою, мали би зумовлювати настання особливих правових наслідків, тобто, як правило, перехід права власності [11, с.53].

Оскільки інвестиції та відповідно бюджетні інвестиції є категорією як правовою, так і економічною, нас цікавитимуть обидва підходи до визначення поняття «бюджетні інвестиції», адже це допоможе правильно визначити об'єкти інвестиційної бюджетної діяльності.

Економічну природу бюджетних інвестицій визначають за допомогою таких критеріїв, як призначення бюджетних інвестицій та інструменти їх реалізації, джерела фінансового забезпечення, пріоритетні напрями інвес-

тування бюджетних коштів, рівень досягнення економічного та соціального ефекту.

В економічному словнику бюджетні інвестиції трактуються як вкладення бюджетних коштів у розвиток продуктивних сил, в об'єкти інтелектуальної власності, розвиток підприємств, удосконалення робочої сили тощо. Створені за рахунок бюджетних інвестицій, об'єкти виробничого та невиробничого призначення переходять у власність держави [12, с.155].

Загалом одна частина науковців і законотворців розглядає бюджетне інвестування як форму накопичення суспільного капіталу та вивчає питання його продуктивності. Інша група дослідників бюджетних інвестицій трактує їх як процес формування і обслуговування основного капіталу, необхідного для виконання таких функцій державних фінансів, як макроекономічне регулювання, перерозподіл ресурсів і надання суспільних благ.

Детальне визначення аналізованого поняття сформулював Б.С. Малиняк. На його думку, бюджетні інвестиції – це сукупність ресурсів бюджету, що спрямовуються не на споживання, а винятково на придбання і створення активів довгострокового користування (придбання і створення будівель, споруд, передавальних пристроїв, транспортних засобів, обладнання та предметів довгострокового користування, нематеріальних активів, проведення їхнього капітального ремонту, реконструкції, модернізації та реставрації, придбання і капітальне поліпшення землі, а також надання капітальних трансфертів) з метою отримання економічного та соціального ефектів у майбутньому [13, с.6].

Лаконічне, однак влучне визначення формулює В.М. Козельський, визначаючи бюджетні інвестиції як виділення юридичним особам коштів на інвестиційні цілі з державного бюджету [14, с.123].

Згідно з дефініцією, яку наводить Т.Г. Затонацька, бюджетними інвестиціями є видатки з державного та місцевих бюджетів, які спрямовуються на фінансування державних цільових програм економічного, науково-технічного, соціального розвитку, програм

розвитку окремих регіонів, галузей економіки, фінансування інвестиційних проектів чи придбання частки акцій, чи прав участі в управлінні підприємством [11, с.86].

Заслуговує на увагу й визначення бюджетних інвестицій, запропоноване О.В. Малярчуком. Він стверджує, що це «видатки бюджетів різних рівнів на фінансування державних цільових програм, фінансування інвестиційних проектів, програм розвитку окремих регіонів і галузей економіки, соціального та науково-технологічного розвитку» [15, с.43].

А ось на думку російської дослідниці А. Айрісвої, бюджетні інвестиції – це вкладення усіх видів майнових і інтелектуальних цінностей за рахунок коштів бюджетів усіх рівнів в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності з метою створення або збільшення вартості майна (реальних і фінансових активів), отримання інвестиційних доходів у вигляді неподаткових надходжень від участі у реальному й фінансовому інвестуванні [16, с.306].

До прикладу, Л.А. Попель і Л.Л. Тарангул, досліджуючи бюджетні інвестиції, називають одним із найважливіших чинників забезпечення економічного зростання бюджетні соціальні інвестиції, які вчені розглядають як інвестування коштів бюджетів в об'єкти соціальної сфери з метою отримання соціального ефекту, поліпшення рівня та якості життя людей [17, с.332]. Зокрема, інвестування державою здійснюється в такі галузі соціальної сфери, як освіта, наука, медицина, фізична культура, спорт, культура, мистецтво, соціальне забезпечення та соціальний захист, зайнятість населення, шляхом бюджетного фінансування цих соціальних інвестицій. Водночас, на думку науковців, бюджетне фінансування – це сукупність грошових відносин, пов'язаних із розподілом і використанням коштів централізованого грошового фонду держави, які реалізуються шляхом безповоротного й безоплатного надання бюджетних коштів юридичним і фізичним особам на вжиття заходів, передбачених бюджетом [18, с.46].

Отже, враховуючи наведені трактування, вважаємо, що під бюджетними інвестиціями слід розуміти вкладення бюджетних коштів у

відтворення основного капіталу з метою зростання державних (муніципальних) активів і реалізації загальнодержавних (муніципальних) завдань. Відтак, із економічної точки зору, бюджетні інвестиції доцільно розглядати як інструмент, за допомогою якого можна сформувати необхідні за обсягом і структурою активи, які перебуватимуть у власності територіальної громади.

Однак, як зазначалося, «бюджетні інвестиції» – поняття не тільки економічне, але й правове. Бюджетні інвестиції як правова категорія, на мій погляд, можуть використовуватися як у міжгалузевому (наприклад, відносно з приводу отримання прибутку (доходу) чи досягнення соціального ефекту регулюються цивільним, трудовим, господарським правом, правом соціального забезпечення тощо), так і фінансово-правовому аспектах (тут усі поняття набувають вузькогалузевого фінансово-правового значення).

Як і розглянуті правові категорії, термін «бюджетні інвестиції» часто вживаний і у правових наукових джерелах, і в бюджетній практиці, однак вітчизняна законодавча база досі містить прогалини у визначенні цього поняття, що, своєю чергою, суттєво впливає на підходи науковців до його трактування. На відміну від України, п.16 ч.1 ст.3 Бюджетного кодексу Казахстану містить таке визначення: бюджетні інвестиції – фінансування з республіканського або місцевого бюджету, спрямоване на збільшення вартості активів держави за рахунок формування та розширення статутних капіталів юридичних осіб, створення активів держави шляхом реалізації бюджетних інвестиційних проектів, концесійних проектів на умовах співфінансування із бюджету [19]. Дещо інше законодавче визначення державних інвестицій містить Бюджетний кодекс Російської Федерації: бюджетні кошти, спрямовані на створення або збільшення за рахунок коштів бюджету вартості державного (муніципального) майна [20]. На жаль, відсутність у вітчизняному законодавстві правової дефініції цього поняття є сьогодні суттєвим недоліком, який потребує усунення шляхом унесення відповідних змін у Бюджетний кодекс України.

Деякі нормативні акти містять визначення поняття «державні інвестиції». Так, у п.1.2 Положення про порядок консервації та розконсервації об'єктів будівництва, затвердженого наказом Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України, державні інвестиції зазначаються як такі, що спрямовані на створення або відновлення основних фондів, джерелом яких є кошти Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, інших місцевих бюджетів, власні та позичкові кошти державних підприємств, установ та організацій [21].

Зважаючи на викладене та з урахуванням норм чинного законодавства, об'єкт правового регулювання бюджетної інвестиційної діяльності можна визначити як передбачені імперативними приписами суспільні відносини, що виникають між державою як інвестором (уповноваженими державними органами та їх посадовими особами), з одного боку, і суб'єктами бюджетних правовідносин – з іншого, у процесі реалізації бюджетних інвестицій.

З огляду на законодавчі прогалини щодо визначення поняття «бюджетні інвестиції», закономірною виглядає й відсутність законодавчого переліку об'єктів бюджетної інвестиційної діяльності, що, своєю чергою, не можна вважати прийнятним у контексті дослідження фінансово-правових аспектів цієї категорії.

Зважаючи на те, що бюджетна інвестиційна діяльність держави як фінансово-правове явище полягає у фінансуванні вказаних форм бюджетного інвестування коштом державних і місцевих бюджетів, та з урахуванням того, що правовий об'єкт бюджетної інвестиційної діяльності держави формують суспільні відносини із розпорядження грошовими коштами, які перебувають у державній власності, на користь державних інвестицій, можна вважати, що матеріальними об'єктами бюджетної інвестиційної діяльності виступають усі без винятку бюджетні кошти, що витрачаються на бюджетні інвестиції.

Отже, узагальнено об'єктом бюджетної інвестиційної діяльності, на наш погляд, є лише ті бюджетні кошти (державний і місцевий бюджети), щодо яких прийнято рішення про

їх спрямування на бюджетні інвестиції, адже саме на них спрямовується поведінка учасників бюджетних правовідносин. Іншими словами, такими об'єктами є кошти (матеріальне благо), які акумулюються в бюджетах [3, с.87], а після прийняття уповноваженими державою органами і посадовими особам відповідного рішення – розподіляються та використовуються на інвестиції.

У науковій літературі наявні різні класифікації бюджетних інвестицій, які власне враховують як специфіку планування кожного виду інвестицій, так і визначають чинники, що впливають на спрямування бюджетних ресурсів на інвестиційні цілі.

Найбільш оптимальною класифікацією бюджетних інвестицій, як на нас, є така: інвестиції в бюджетний сектор; в інфраструктуру; інвестиції для забезпечення соціального захисту; в реальний сектор економіки; інвестиції соціального призначення [23, с.208; 24, с.74].

Погоджуємось з висловленою у літературі думкою про те, що вмілий вибір форм і напрямів бюджетного інвестування визначає їх успішність і досягнення потрібного результату, адже бюджетні інвестиції повинні виконувати системоутворювальну роль у загальній проблематиці активізації інвестиційного процесу і, навіть охоплюючи невелику частку в загальному обсязі інвестицій, сприяти отриманню максимального ефекту від вкладень [24, с.26].

Підсумовуючи, для розкриття сутності бюджетних інвестицій вважаємо за доцільне сформулювати характерні ознаки окресленого поняття:

- особлива роль держави як інвестора – власника та розпорядника фондів грошових коштів (інвестицій);
- найвища міра самостійності у здійсненні інвестицій, адже держава володіє правом власності на відповідний обсяг бюджетних коштів;
- високе суспільне значення, адже здійснюються з метою економічного, науково-технічного і соціального розвитку суспільства;
- особливості правового регулювання учасників бюджетних відносин, що виникають за реалізації бюджетних інвестицій, зу-

мовляють специфічний порядок їх здійснення.

Відтак, у структурі капітальних видатків бюджетів всіх рівнів на першій і визначальний рівень мають стати інвестиційні проекти, як складові програм та стратегій розвитку. Такі проекти повинні бути не лише фінансово вигідними (окупними), а й давати бюджетну та соціальну ефективність. При цьому показник ефективності проектів та програм, які реалізуються за рахунок вітчизняних платників податків, має стати особливим об'єктом уваги державного та громадського контролю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Чернадчук В. Проблеми визначення об'єкта бюджетних правовідносин / В. Чернадчук // Юридична Україна. – 2004. – № 2. – С. 34–38.
2. Музика-Стефанчук О. А. Органи публічної влади як суб'єкти бюджетних правовідносин : монографія / О. А. Музика-Стефанчук. – Хмельницький : ХУУП, 2011. – 383 с.
3. Саттарова Н. А. Принуждение в финансовом праве : монография / Н. А. Саттарова. – М. : Юрлитинформ, 2006. – 392 с.
4. Кучеров И. И. Бюджетное право России : курс лекций / И. И. Кучеров. – М. : ЮрИн-фор, 2002. – 317 с.
5. Чернадчук В. Д. Бюджетні правовідносини в Україні : поняття, класифікація та особливості структури : монографія / В. Д. Чернадчук. – Суми : Університетська книга, 2011. – 172 с.
6. Чернадчук В. Д. Бюджетні правовідносини в Україні: теорія, практика та перспективи розвитку : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. юрид. наук : 12.00.07 / В. Д. Чернадчук ; Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. – К., 2010. – 35 с.
7. Кузьменко О. А. Визначення та класифікація об'єктів міжбюджетних правовідносин / О. А. Кузьменко // Держава і право : зб. наук. пр. – 2009. – Вип. 46 : Юридичні і політичні науки. – С. 398–403.
8. Крохина Ю. А. Бюджетное право и российский федерализм / Ю. А. Крохина ; под ред. Н. И. Химичевой. – М. : НОРМА, 2001. – 352 с.
9. Затонацкая Т. Г. Бюджетный механизм регулирования инвестиционных процессов в период кризиса экономики / Т. Г. Затонацкая // Бизнес информ. – 2010. – № 2 (378). – С. 3–7.
10. Федосов В. М. Бюджетный менеджмент : підручник / [В. М. Федосов, В. М. Опарін, Л. Д. Сафонова та ін.] ; за заг. ред. В. М. Федосова. – К. : КНЕУ, 2004. – 864 с.
11. Затонацька Т. Г. Особливості бюджетного інвестування в Україні на сучасному етапі / Т. Г. Затонацька, А. В. Ставицький // Фінанси України. – 2006. – № 4. – С. 46–54.
12. Економічна енциклопедія : у 3 т. / [редкол. : С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін.]. – Т. 1. – К. : Академія, 2000. – 864 с.
13. Малиняк Б. С. Інвестиційна складова державного та місцевих бюджетів України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.08 «Гроші, фінанси і кредит» / Богдан Степанович Малиняк ; ТНЕУ. – Тернопіль, 2007. – 20 с.
14. Козельский В. Н. Бюджетные инвестиции : проблемы и перспективы / В. Н. Козельский // Вестник Саратовск. гос. социально-экономического ун-та. – 2011. – № 5. – С. 123–125.
15. Малярчук О. В. Бюджетні інвестиції у забезпеченні соціально-економічного розвитку України / О. В. Малярчук // Кримський економічний вісник : науковий журнал. – 2012. – № 1 (01). – Ч. II. – С. 43–45.
16. Айриева А. Н. Развитие планирования бюджетных инвестиций на региональном уровне / А. Н. Айриева // Вестник Саратовск. гос. техн. ун-та. – 2011. – № 1. – С. 305–313.
17. Попель Л. А. Капітальні видатки як інвестиційна складова місцевих бюджетів / Л. А. Попель, Л. Л. Тарангул // Вісник Чернівецьк. торгово-економічного ін-ту. – 2011. – № 1. – С. 326–333.
18. Дем'янишин В. Бюджетне фінансування та його особливості в сучасних умовах / В. Дем'янишин // Світ фінансів. – 2007. – Вип. 2 (11). – С. 34–48.
19. Бюджетный кодекс Республики Казахстан : от 04.12.2008 г., № 95–IV ЗРК [Елект-

ронний ресурс]. – Режим доступу: http://online.zakon.kz/Document/?doc_id=30364477#sub_id=30000.

20. Бюджетный кодекс Российской Федерации : от 31.07.1998 г., № 145-ФЗ / принят ГД ФС РФ 17.07.1998 г., действующая редакция от 13.07.2015 г. [Электронный ресурс]. – Режим доступу: <http://www.consultant.ru/popular/budget>.

21. Наказ Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України «Про затвердження Положення про порядок консервації та розконсервації об'єктів будівництва» : від 21.10.2005 р., № 2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z1582-05>.

22. Попель Л. А. Бюджетні інвестиції як складова інвестицій реального сектору економіки / Л. А. Попель // Вісник Хмельницьк. нац. ун-ту. – 2011. – № 2. – С. 205–209.

23. Малиняк Б. С. Інвестиційні видатки місцевих бюджетів України : теоретична концептуалізація та оцінка практики їх здійснення / Б. С. Малиняк // Наукові праці НДФІ. – 2013. – № 1. – С. 76–85.

24. Баніт Ю. В. Організаційно-правові засади бюджетного інвестування в Україні / Ю. В. Баніт // Економічні науки. – 2012. – Вип. 9 (2). – С. 23–30.

Бліхар М. М. Об'єкт інвестиційного регулювання під час здійснення бюджетної діяльності / М. М. Бліхар // Форум права. – 2016. – № 1. – С. 16–22 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2016_1_5.pdf

Проаналізовано об'єкт інвестиційного регулювання під час реалізації бюджетної діяльності. Обґрунтовано теоретичні засади бюджетного інвестування, визначено сутність бюджетних інвестицій, їх специфічні особливості та правову природу об'єктів бюджетної інвестиційної діяльності, адже цілком безпідставно недооцінюється роль і значення бюджетних інвестицій як одного з визнаних в економічно розвинених країнах світу інструментів державного управління економікою. Встановлено, що бюджетні інвестиції впливають на забезпечення соціально-економічного розвитку країни в цілому та на її окремих територіях.

***

Блихар М.М. Объект инвестиционного регулирования при осуществлении бюджетной деятельности

Проанализированы объект инвестиционного регулирования при реализации бюджетной деятельности. Обоснованы теоретические основы бюджетного инвестирования, определена сущность бюджетных инвестиций, их специфические особенности и правовую природу объектов бюджетной инвестиционной деятельности, ведь совершенно безосновательно недооценивается роль и значение бюджетных инвестиций как одного из признанных в экономически развитых странах мира инструментов государственного управления экономикой. Установлено, что бюджетные инвестиции влияют на обеспечение социально-экономического развития страны в целом и на ее отдельных территориях.

***

Blihar M.M. Investment Control Object in the Implementation of Budgetary Activities

It was analyzed the investment object of regulation in the implementation of budgetary activity. Grounded theoretical foundations of budgetary investments, defines the essence of public investment, their specific features and the legal nature of the objects of budgetary investment, because quite wrongly underestimated the role and importance of public investment as one of the recognized in the economically developed countries of the world the state of economic management tools. It has been established that the budget investments affect the socio-economic development of the country as a whole and its individual territories.